

til vanskeligt stillede kommuner, hvor regeringen inddrager det statstilskud på 100 mio. kr., som blev aftalt for 2003, for i stedet at modregne beløbet i bloktilskuddet til kommunerne. Derudover gennemføres en fastfrysning af fordelingen af de ca. 5,5 mia. kr. under grundtakstmodellen på et historisk grundlag. Det betyder, at kommuner, som kommer til at opleve stigende udgifter, ikke vil blive kompenseret. Omvendt vil kommuner, som får faldende udgifter, blive overkompenseret. Derfor risikerer fastfrysningen af fordelingen på et historisk grundlag yderligere at bidrage til de økonomiske uligheder mellem kommunerne. De kommuner, som rammes af ændringerne, vil blive tvunget til nye nedskæringer i servicen over for borgerne.

Hele situationen for kommunerne forværres herudover generelt af den endnu snævrere økonomiske ramme, som regeringen har udmeldt efter sit skatteudspil. I realiteten har regeringen næsten halveret den økonomiske ramme for kommunerne i forhold til tidligere løfter, hvor målsætningen var en vækst på 1 pct. og med et tillæg for en ubrugt ramme for 2003 på 0,3 pct. Regeringens udmeldinger efter skatteaftalen betyder derfor reelt en nedsættelse af vækststrømmen for 2004 fra 1,3 pct. til nu kun 0,7 pct. Når dertil lægges skattestoppet, som reelt forhindrer hårdt trængte kommuner i at skaffe merindtægter, kan man frygte, at beskæringerne i den borgervendte service kan blive meget dramatisk for 2004 i et stort antal kommuner.

Socialdemokratiet har gentagne gange forsøgt at samle et flertal, som kan tvinge regeringen til at leve op til sit løfte om en udligningsreform for 2004. Desværre må vi konstatere, at det ikke er lykkedes, da Dansk Folkeparti utvetydigt har støttet regeringen i dens løftebrud over for kommunerne.

På den baggrund ser Socialdemokratiet ikke andre muligheder end at stemme hverken for eller imod lovforslaget for ikke at forhindre lovens vedtagelse. Det skyldes, at en forkastelse af dette lovforslag vil være endnu værre for kommunerne, da en række af de overgangsordninger, som forlænges med lovforslaget, ellers vil ophøre helt med udgangen af 2003. På den anden side vil Socialdemokratiet ikke gennem sin stemmeafgivning medvirke til de forringelser, som lovforslaget indeholder, og gøre sig medskyldig i regeringens løftebrud over for kommunerne.

Et andet mindretal i udvalget (SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget, fordi det betyder, at staten nedbringer sit bidrag til finansieringen med 161 mio. kr. Desuden finder partiet, at det er en vanskeligt gennemskuelig lappeløsning på nogle stigende økonomiske uligheder, som mange kommuner slås med, og at kommunerne og Kommunernes Landsforeningen er i deres gode ret, når de taler om aftalebrud fra regeringens side. Også finansieringsudvalget anbefalede, da man i 1999 vedtog et overgangstilskud til udsatte kommuner, at man samtidig med revisionen 4 år senere – og det er nu – vurderer, om der er grundlag for at ændre den generelle udgiftsbehovsudligning som følge af de øgede kommunale udgifter til førtidspension« (citat fra bemærkningerne til lov nr. 1099 af 29. december 1999, her citeret fra Kommunaludvalgets alm. del – bilag 164, side 33 i indeværende folketingsår). At der nu i stedet laves en lappeløsning, som ikke vil fungere retfærdigt, ses blandt andet af, at de tildelingskriterier, der anvendes, er historiske data, f.eks. antallet af elever i vidtgående specialundervisning i 1998. Disse elever kan jo for længst være færdige med uddannelsen eller ude af støttebehovet, eller de kan være flyttet til en anden kommune, men tilskuddet fortsætter.

Omvendt må andre kommuner undvære tilskud til elever i vidtgående specialundervisning, fordi de ingen havde i 1998.

Enhedslisten er kort sagt enig med kommunerne i, at der hurtigst muligt skal laves en grundlæggende reform af udligningssystemet, og finder, at nedsættelsen af Strukturkommissionen er et påskud for udskydelse. Der skal udlignes bedre mellem kommuner og amter, uanset hvor store eller små, de er, eller hvilke offentlige opgaver, de tildeles.

En af Enhedslistens store bekymringer er, at det nuværende system ikke kommer de kommuner til hjælp, som har en stor andel af borgere på indkomstoverførsler, og at disse kommuner griber til kassetænkning frem for at koncentrere sig om, hvad der er den bedste løsning for borgerne med støttebehov. Da indkomstoverførslerne er individuelle rettigheder, som kommunerne ikke kan og bør graduere, finder Enhedslisten, at staten bør betale eller refundere den fulde overfør-